

KU ZBAWIENIU

KU CNOTOM I WARTOŚCIOM

VARIA

- Kaznodzieja z urzędu jest zobowiązany do kazania nawet wtedy, kiedy słuchacze nie słuchają go chętnie i odrzucają słowa prawdy. Jeżeli nim gardzą, będą jeszcze bardziej winni; ponieważ pragnienie życia w ignorancji jest bardziej niebezpieczne od samego odrzucenia usłyszanej prawdy. **(św. Albert Wielki)**
- Zwykle ten, kto nie zna innego prawa tylko swą wolę, pragnie wszystkich ujarzmić, sam zaś nikogo nie słucha. **(św. Bonawentura)**
- Zewnętrzny nieporządek i niedbałość są znakiem wewnętrznego nieładu. **(św. Franciszek Salezy)**
- Nie wychodź z kazania, nie zabierając ze sobą jakiejś maksymy do praktykowania.
- bliźnim trzeba mówić dobrze, albo milczeć.
- Oprócz modlitwy, której nigdy nie powinno zabraknąć, trzeba działać, działać bardzo intensywnie; w przeciwnym razie będziemy zdążać ku ruinie.
- Żadne kazanie nie jest bardziej skuteczne od dobrego przykładu. **(św. Jan Bosko)**
- Trzeba umieć głosić kazania bez wygłaszania kazań, tzn. przykładem; wtedy i my stajemy się jak kapłan oczami, ustami, językiem, sercem samego Chrystusa. **(św. Jan Eudes)**
- Ciekawość ma wszelkie pozory umiłowania wiedzy.

- Cóż może być nędzniejsze od nędzarza, który nad własną nędzą się nie lituje?
- Bądź wesoły z wesołymi, a smutek dzielaj ze smutnymi. Stań się wszystkim dla wszystkich, abyś wszystkich pozyskał dla Boga. **(św. Teresa z Avili)**
- Najkrótsze kazania są najmilej widziane: jeżeli są dobre, miło nam ich słuchać; jeżeli złe, nudzą krótko. **(św. Tomasz z Akwinu)**
- Dlaczego płacz jest słodki dla nieszczęśliwych?
- Gdyby nasz płacz nie docierał do Twoich uszu, nie pozostałaby nam żadna nadzieja. Jakże więc się to dzieje, że jęk, płacz, westchnienie, skarga są jednak kojącym owocem, chociaż zbieranym z goryczy życia? Czy słodka jest w nim nasza nadzieja, że nas wysłuchujesz?
- Jeszcze się nie zakochałem, a już kochałem samą myśl o zakochaniu.
- Lęk to trwoga przed niezwykłymi i nagłymi zdarzeniami, mogącymi zagrazić rzeczom, które się kocha; główną jego troską jest bezpieczeństwo.
- Może ludzi plamić zaciągnięcie lub dopuszczenie się jakiegokolwiek grzechu, jednak oni sami w sobie są dobrem i dlatego dobre jest ich narodzenie, ponieważ oni są dobrem.
- Nieszczęśliwy jest każdy człowiek spętany przywiązaniem do rzeczy śmiertelnych.
- Nikt nie jest bardzo skłonny do śmiechu w samotności.
- Nie zakrzyczą mnie ludzie. Nie boję się ich teraz, gdy Ciebie, upragnionego całą moją duszą, uznaję za Boga mego i bez ogródek mówię o moich winach, aby tym bardziej umiłować drogę, po której Ty mnie wiesziesz ku dobru.
- Nikt nie postępuje dobrze z musu, nawet jeśli to, co czyni, jest dobre.
- Państwo ziemskie potrzebuje tylko rodzenia, niebieskie zaś ponadto odrodzenia.

- Smutek to boleść po utracie czegoś, czym się łączywość przedtem napawała.
- Srogość władzy to pragnienie wzbudzania lęku.
- Ukrycie się jest widocznym znakiem wstydu, a strach jest przejawem tajników sumienia.
- Wstyd jest oznaką braku szlachetności. **(św. Augustyn)**
- Gwałt zadajemy naturze, aby nas nie zanurzyła w to, co ziemskie, lecz wzwyż nas wyniosła.
- Jesteś ludziom posłuszny, lękaj się Boga.
- Każdego poznaje się dopiero przy końcu życia i ocenia się w jego dzieciach.
- Lepszy jest sąsiad w pobliżu niżli brat mieszkający daleko.
- Posłuchaj prawa Pana, które odnosi się i do tych, którzy prawa wydają.
- Więcej jest takich ludzi, którzy potrzebują dobroczynności, niż takich, którzy opływają we wszystko. **(św. Ambroży z Mediolanu)**
- Ileż to razy ludzie marnują chwilę obecną, a dopiero poniewczasie żałują jej, kiedy już minęła bezpowrotnie.
- Skoro w odżywianiu ciała unikamy pokarmów, jakie nam szkodzą, byłoby rzeczą nierozumną, gdybyśmy także w naukach, stanowiących pokarm duszy naszej, nie przestrzegali odpowiedniego doboru, lecz niby rwący potok górski porywali i pochłaniali wszystko, cokolwiek spotkamy na drodze.
- Słowa: „ziarnko do ziarnka, a zbierze się miarka” rozumiał poeta nie tylko w sensie gromadzenia pieniędzy, lecz także nabywania wiedzy. **(św. Bazyli Wielki)**
- Jeden daje z siebie więcej, inny mniej. Ale wszyscy są składani w niebieskim gumnie i zażywają z radością szczęśliwości wiecznej. **(św. Cezary z Arles)**

- Bardziej hańbiąca jest niewola ducha niż ciała. **(św. Cezary z Arles)**
- Utwory literackie podobne są poniekąd do kwiatów: ludzie znajdują w kwiatach jedynie miły zapach i piękną barwę, gdy tymczasem pszczoły potrafią z nich wybierać jeszcze i miód; tak samo w utworach literackich można znajdować tylko piękno i wdzięk, ale można również wyciągać z nich pożytek dla duszy. **(św. Bazyli Wielki)**
- Majątku, Bogu powierzonego, ani państwo nie zabiera, ani urząd skarbowy nie nachodzi, ani żaden publiczny zarzut nie dotyczy. **(św. Cyprian)**
- Nie miłujcie świata niewzruszenie, skoro ten, który miłujecie, nie może się ostać.
- Trzeba ich napominać, by każdy z nich zważał nie tyle na to, co cierpi od drugiego, ile na to, co inni cierpią od niego. Jeśli bowiem rozważa, co znoszą od niego, łatwiej dźwiga to, co znosi od drugiego. **(św. Grzegorz Wielki)**
- Ani Ewa nie okazała się słabsza, ani Adam silniejszy. **(św. Grzegorz z Nazjanzu)**
- Nad rzeczami doczesnymi stoją wiele wyżej te, których oczekujemy, jak kłosa zboża przewyższają ziarno, z którego wyrosły. **(św. Grzegorz z Nyssy)**
- Nie należy odnosić się z lekceważeniem do rzekomych drobiazgów, bo bez nich nie może być rzeczy ważnych.
- Nikt nie ma odwagi zmyślać wtedy, gdy wie, że mu nikt nie wierzy.
- Religia nasza nie zna osób ani stanów ludzkich, lecz patrzy na dusze; sługę i pana ocenia według obyczajów. **(św. Hieronim)**
- Miej zaufanie do swego Anioła Stróża. Traktuj go jako swego przyjaciela, bo nim jest, a już on postara się, aby ci wyświadczyć po tysiącokroć usługę w zwykłych sprawach powszednich.
- Milczenia nigdy nie będziesz żałował; nadmierną mowę – niejednokrotnie.

- Odosobniony wysiłek każdego z was jest nieskuteczny. Ale jeżeli łączy was Miłość Chrystusowa, zdumienie was ogarnie na widok skutecznych wyników.
- Świat, szatan i twoje własne ciało – to awanturnicy, którzy wykorzystują twoją zwierzęcą słabość, żądają abyś za cenę nędznych rozkoszy, pozbawionych wszelkiej wartości, oddał im szczerze złoto, perły, diamenty i rubiny płonące żywą Krwią twego Zbawcy Boga. A to jest cena i skarb wieczystego zbawienia.
- Twoje otoczenie daje ci wiele okazji do zbłądzenia? Pewnie, ale właśnie dlatego istnieje Anioł Stróż! **(bł. Josemaria Escriva)**
- Duchowe zdolności człowieka są zarazem płodnymi matkami, rodzącymi dobre lub złe usposobienie.
- Gdy czyniąc coś dobrego, myślisz, że trzeba i to ludziom pokazać i szukasz jakiś widzów swojego czynu i boleśnie pożądasz być widzianym, pomyśl, że Bóg widzi, a zgasisz te pragnienia.
- Jeśli cię ludzie nawet chwala, to za to później będą cię ganić, będą ci zazdrościć, będą cię szarpać; a choćby tego nie robili, żadnego w ogóle pożytku nie przynoszą chwalonemu. Inaczej jest z Bogiem, bo On raduje się, chwając nasze dobre uczynki.
- Kiedy pragniesz gorąco sławy, pomyśl, żeś ją już osiągnął, i poznaj koniec, a znajdziesz nicość.
- Kto zażywa publicznego wyniesienia, ten oprócz odpowiedzialności za wielkie zobowiązania, unosi się szaleństwem i próżnością i staje się niewolnikiem ludzi. A gdy się potem zwiększy ten despotyzm opinii, musi wiele czynić wbrew swej woli.
- Kupiec mieni szczęśliwym rolnika z powodu jego bezpieczeństwa; rolnik kupca – z powodu bogactwa.
- W ogóle rodzaj ludzki jest jakiś niezadowolony, przygnębiony i narzeka na swój los.
- Nie ma nic marniejszego od sławy ludzkiej. **(św. Jan Chryzostom)**

- Piastujący urząd twierdzi, że nie ma nic moźolniejszego, jak troszczenie się o cudze potrzeby, a poddany, że nie ma nic podlejszego, jak podleganie cudzej władzy.
- W mieście trzeba praw dla usunięcia złych, a zostawienia dobrych, by źli nie zdobyli wyższości nad dobrymi. **(św. Jan Chryzostom)**
- Jest to wielka pociecha dla duszy wiedzieć, że ona nigdy nie jest bez Boga, choćby była w grzechu śmiertelnym, a tym bardziej, kiedy jest w łasce. **(św. Jan od Krzyża)**
- Polak zanadto kocha, by mógł stracić nadzieję. **(bł. Urszula Ledóchowska)**
- Jeżeli teraz nie poprawię się z moich błędów i wad, to może już nie będę miał ani łaski, ani siły i sposobności później nad sobą pracować.
- Życie ciała niczym innym nie jest, jak ciągle postępującą śmiercią, która z każdym dniem, z każdą chwilą dąży ku swemu rozprężeniu, ku swemu zniszczeniu; życie duszy przeciwnie, przez łaskę Ducha Świętego z każdą chwilą się odmładza, rośnie i potęguje. **(bł. Alfons Maria Mazurek)**
- Nie trać odwagi, jeżeli ci przypadnie dużo siał, a zbierać mało.
- Po chrześcijańsku korzystajcie z waszych pieniędzy i z waszych oszczędności, a wówczas zniknie wiele nędzy i wiele zbolałych ciał, a wiele udręczonych istnień znajdzie pociechę i umocnienie.
- Synowie moi! Nigdy nie ma za wiele czasu, aby przygotować się do Komunii świętej.
- Ten, kto nie rozmyśla, postępuje tak, jak ten, kto nigdy nie przegląda się w lustrze i dlatego nie stara się o to, by wyglądać czysto. Może być brudny i nawet o tym nie wie. **(bł. Ojciec Pio)**
- Gdybym była 15 czy 20 lat młodsza i swobodniejsza w działaniu, studium filozofii i teologii zaczęłabym jeszcze od samego początku. Lecz jestem już w wieku, gdy to, co się posiada, musi owocować; braki mogę uzupełnić tylko ubocznie – tyle, ile się da.

- Moja wiara w przyszłość... Nawet jeśli jestem czasem bardzo zmęczona i wydaje mi się, że presja zaistniałej sytuacji jest wręcz nieznośna, nie daję się zwieść podobnym nastrojom i ufam, że nadejdą lepsze czasy, a wraz z nimi wróci mi energia.
- Nasza epoka jest czasem zmagania się z pytaniami wiecznymi.
- Pismo Święte nazywamy „Słowem Bożym”, bo przez nie mówi do nas Bóg, pozwala się rozpoznać i stawia swoje żądania.
- U świętych mężczyzn spostrzegamy kobiecą delikatność i dobroć oraz prawdziwie macierzyńską troskę o powierzone im dusze. Natomiast święte kobiety odznaczają się męską śmiałością, sprawnością i zdecydowaniem.
- Wielkie święta, okresy świąteczne i okresy pokutne, przeżyte w duchu Kościoła, pozwalają nam z roku na rok bardziej dojrzewać do wiecznego odpoczynku w Bogu.
- Wnętrze człowieka musi posiadać wielką wartość w królestwie duchów, skoro aniołowie mają obowiązek je ochraniać. Złe duchy szukają, jak nim zawładnąć. Bóg zaś obrał je za mieszkanie. **(św. Edyta Stein)**
- Dusza, której brakuje swobody wewnętrznej przez swe skrępowanie i zamykanie się w sobie – choć sama w sobie dobra – jednak swą ponurą powierzchownością nie pociąga drugich do Boga.
- Jedną z głównych cech wolności ducha zasadza się na tym, byśmy umieli znajdować Boga we wszystkich rzeczach stworzonych i przez nie do Niego swobodnie wznosili się myślą.
- Otrzymać jakiś dar od Pana to pierwsza łaska; a druga jest ta, gdy ten, co ją otrzymał, rozumie, jaka to łaska i jakie jej własności. Na koniec, umieć ten dar wyrazić słowami i wytłumaczyć, na czym się zasadza, to trzecia i odrębna łaska. **(św. Teresa z Avili)**
- Kto ma mocną wolę i postanowienie oddania się Panu bez podziału, tego Pan – jestem pewna – uprzedza szczególnymi łaskami swojej boskiej dobroci.

- W całym tym moim pisaniu wiele jest rzeczy, których nie piszę z własnych myśli, ale podyktował mi je sam Boski Mistrz.
- Zdarza się niekiedy, że zły duch wzbudza w nas wielkie i wspaniałe pragnienia, abyśmy, nimi się uwodząc, zaniechały tego, co byśmy mogli uczynić dla chwały Bożej. **(św. Teresa z Avili)**
- Poświęcić się apostołstwu chrześcijańskiemu znaczy zrozumieć naprawdę sens życia ludzkiego. Znaczy również opierać własne życie na wielkich, powszechnych, nadprzyrodzonych ideałach. **(św. Wincenty Pallotti)**
- Więcej jest warta uncja miłości niż sto wagonów rozumu. **(św. Robert Bellarmin)**
- Niech nauczyciel stara się przyciągnąć dzieci łagodnym, miłym i szczerym wyglądem... niech robi wszystko, aby pozyskać wszystkich dla Jezusa Chrystusa. **(św. Jan Chrzyciel de La Salle)**
- Nie wystarczy, że służyście ubogim w ich chorobach ciała, trzeba jeszcze, abyście służyli im w niedostatkach duszy, ponieważ potworne bóle, które odczuwają w swoim sercu, są poważniejsze od tych, których doznaje ciało. **(św. Józef Cottolengo)**
- To, co czyni godnym pochwały nasze czyny, to nie trudności, na które napotykałyśmy w działaniu, ile miłość, która nas do działania popycha.
- Pan chce, abyśmy pokładali w Nim całą naszą ufność, dlatego zabiera nam wszelką pomoc, której moglibyśmy oczekiwać od innych. **(św. Klaudiusz de La Colombiere)**